

تأثیر خاک‌اره و سرشاخه درختان در کاهش کوبیدگی خاک مسیرهای چوب‌کشی

آیدین پارساخو^۱، محسن مصطفی^{۲*} و علی‌اکبر محمدعلی پورملکشاه^۳

۱- استادیار گروه جنگلداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

۲- نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری علوم جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

پست الکترونیک: mohsenmstf@gamil.com

۳- دانشجوی دکتری علوم جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۶/۱۶

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۲/۰۴

چکیده

کشیدن چوب از کنار کنده تا محل دیو یا کنار جاده‌های جنگلی کامیون‌رو مهمترین بخش از عملیات چوب‌کشی زمینی است که با افزایش وزن مخصوص ظاهری خاک همراه است. در این تحقیق به منظور کاهش مقدار کوبیدگی خاک مسیرهای چوب‌کشی هنگام تردد اسکیدر چرخ‌لاستیکی تاف E655 در پارسل ۲۹ طرح جنگلداری دکتر بهرام‌نیا، از دو تیمار حفاظتی سرشاخه و خاک‌اره با وزن ۱۰ کیلوگرم در هر مترمربع استفاده شد. نمونه‌های خاک توسط سیلندر فولادی پس از تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم از عمق‌های صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری قطعه‌نمونه تیمار شده و قطعه‌نمونه بدون تردد (شاهد) تهیه شدند و متغیرهای وزن مخصوص ظاهری، درصد پوکی و درصد رطوبت خاک اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری خاک لخت، وزن مخصوص ظاهری خاک در تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم به ترتیب ۱/۰۵، ۱/۱۲، ۱/۱۸ و ۱/۲ گرم بر سانتی‌متر مکعب بود. با به‌کارگیری لایه حفاظتی خاک‌اره روی مسیر، مقدار وزن مخصوص ظاهری در تردهای یادشده به ترتیب به ۰/۹۸، ۱/۰۲، ۱/۰۷ و ۱/۰۹ گرم بر سانتی‌متر مکعب رسید. این ارقام در تیمار سرشاخه به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۸، ۱/۰۵ و ۱/۰۷ گرم بر سانتی‌متر مکعب بود. در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری خاک لخت، وزن مخصوص ظاهری برای تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم به ترتیب ۱/۳۱، ۱/۳۸، ۱/۴۳ و ۱/۴۵ گرم بر سانتی‌متر مکعب به دست آمد. با به‌کارگیری خاک‌اره مقدار وزن مخصوص ظاهری خاک در تردهای یادشده به ترتیب به ۱/۲۲، ۱/۲۶، ۱/۳۱ و ۱/۳۲ گرم بر سانتی‌متر مکعب و با به‌کارگیری سرشاخه به ۱/۱۸، ۱/۲۱، ۱/۲۸ و ۱/۳۱ گرم بر سانتی‌متر مکعب رسید که مؤید عملکرد بهتر تیمار سرشاخه در کاهش کوبیدگی خاک بود. همچنین، درصد پوکی خاک مسیرهای تیمار شده با سرشاخه در هر دو عمق بیشتر از تیمار خاک‌اره بود و تفاوت معنی‌داری نیز با شرایط طبیعی نداشت. تیمار خاک‌اره بیشتر از تیمار سرشاخه توانست رطوبت خاک مسیرهای چوب‌کشی را حفظ کند. براساس نتایج، استفاده از مصالح پوششی در مسیرهای چوب‌کشی باعث کاهش اثرات مخرب عبور و مرور اسکیدر می‌شود.

واژه‌های کلیدی: اسکیدر چرخ‌لاستیکی، تیمارهای حفاظتی خاک، درصد پوکی، وزن مخصوص ظاهری.

مقدمه

می‌تواند بر موجودات زنده، خاک و جنگل تأثیرگذار باشد
(Darrigo et al., 2016). در سیستم چوب‌کشی زمینی،

سیستم چوب‌کشی زمینی از طریق مسیرهای چوب‌کشی

به نفوذ خاک ممکن است ناشی از کاهش رطوبت یا افزایش وزن مخصوص ظاهری خاک باشد (Da Silva et al., 2004). در جنگل‌های ملی ایالات متحده آمریکا، افزایش ۲۰ درصدی وزن مخصوص ظاهری خاک در بیشتر از ۲۰ درصد سطح مورد عمل را آستانه کوبیدگی خسارت‌آور در نظر می‌گیرند (Anonymous, 1998).

از سوی دیگر، مطالعاتی نیز در زمینه تأثیر تعداد ترددهای ماشین‌های چوب‌کشی بر میزان کوبیدگی خاک مسیره‌های چوب‌کشی انجام شده است. Hutchings و همکاران (۲۰۰۲) دریافتند که لایه پوششی مسیره‌های چوب‌کشی پس از ۱۲ بار تردد دیگر تأثیری در کاهش کوبیدگی خاک در لایه سطحی نداشت، زیرا به دلیل تماس مستقیم خاک با لاستیک یا زنجیر، لایه سطحی سریع‌تر از لایه‌های زیرین به بیشینه کوبیدگی می‌رسد. Moradmand و Jalali همکاران (۲۰۱۰) اثر حمل و نقل در دو روش سنتی و صنعتی بر خاک را در جنگل سفارود مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که بیشترین میزان فشردگی خاک در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری در روش سنتی مشاهده شد، اما در روش صنعتی این اتفاق در عمق صفر تا ۲۰ سانتی‌متری رخ داد. Soltanpour و Jourgholami (۲۰۱۳) در بررسی کوبیدگی خاک جنگلی در اثر خروج چوب به این نتیجه رسیدند که افزایش تعداد تردد ماشین باعث کوبیدگی بیشتر خاک می‌شود، اما بیشترین درصد افزایش در ترددهای اولیه اتفاق می‌افتد و ترددهای بعدی اثر معنی‌داری بر افزایش کوبیدگی خاک نداشتند. Ezzati و همکاران (۲۰۰۹) دریافتند که وزن مخصوص ظاهری در ترافیک زیاد و کم ناشی از چوب‌کشی زمینی به ترتیب ۴۲ و ۱۳ درصد بیشتر از ناحیه شاهد بود. همچنین، Arya و همکاران (۲۰۱۴) بیشترین درصد افزایش کوبیدگی خاک را در دو تردد اولیه اسکیدر مشاهده کردند. Agherkakli و همکاران (۲۰۱۴) برای بررسی تأثیر مازاد مقطوعات در کاهش کوبیدگی خاک مسیره‌های استفاده‌شده توسط اسکیدر چرخ‌زنجیری با یک، پنج و نه بار عبور و با طبقات شیب

مقطوعات توسط ماشین‌آلات چرخ‌لاستیکی و یا چرخ‌زنجیری از کنار کنده تا محل دپو کشیده می‌شوند و این موضوع می‌تواند منجر به کوبیدگی و اختلال در خواص فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک مسیر شود (Grace et al., 2006). در جنگل‌های هیرکانی که به صورت تک‌گزینی مدیریت می‌شوند، مسیره‌های چوب‌کشی که به منظور خروج چوب طراحی و ساخته شده‌اند، هنگام استفاده به شدت کوبیده شده و به دلیل آن‌که جزء شبکه دایمی و الزامی محسوب می‌شوند، پس از ۱۰ سال در صورت نشانه‌گذاری، دوباره باید مورد استفاده قرار گیرند (Najafi et al., 2011). در مدت زمانی که مسیره‌ها بدون استفاده رها شده‌اند، باید بتوانند وظایف هیدرولوژیکی خود را از نظر چرخه آب (نرخ نفوذ آب و زه‌کشی) به شکل طبیعی انجام دهند (Dvorak & Novak, 1994; Ezzati et al., 2012). بدین ترتیب کاستن از مقدار کوبیدگی خاک مسیره‌های چوب‌کشی هنگام تردد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Najafi et al., 2011).

چوب‌کشی زمینی به‌طور معنی‌داری کوبیدگی خاک را تا عمق ۲۰ سانتی‌متری افزایش می‌دهد، اما مقدار این فشردگی در عمق ۳۰ سانتی‌متری قابل چشم‌پوشی است (Han et al., 2005). Erdas (۲۰۰۱) دریافت که کوبیدگی خاک با افزایش تعداد تردد ماشین افزایش می‌یابد تا جایی که در یک نقطه به حد ثابت می‌رسد. یعنی اینکه با کوبیدگی خاک و پیرو آن کم شدن درصد حفرات و ظرفیت نگهداری آب، تجدید حیات و نرخ رشد درختان دچار نقصان می‌شود (Da Brais, Silva et al., 2004; Kolka & Smidt, 2004). بیان کرد که کوبیدگی خاک، رشد ریشه درختان نول (*Picea glauca*) را به اندازه ۲۵ تا ۲۸ درصد کاهش داد. اثرات کوبیدگی خاک هنگامی معنی‌دار و قابل توجه می‌شود که حفرات خاک کمتر از ۱۰ درصد و مقاومت به نفوذ خاک بیشتر از دو مگاپاسکال شود (Engelaar & Yoneyama, 2000). این مقادیر فعالیت میکروارگانیسم‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و برای نفوذ ریشه در خاک شرایط بحرانی ایجاد می‌کند. همچنین افزایش مقدار مقاومت

حفاظتی سرشاخه و خاک‌اره می‌توان از مقدار کوبیدگی خاک مسیرهای چوب‌کشی کاست و همچنین با افزایش تعداد تردد، مقدار وزن مخصوص ظاهری خاک به‌ویژه در لایه سطحی افزایش پیدا می‌کند و در ترددهای زیاد درصد افزایش کوبیدگی کاهش می‌یابد. بنابراین این مطالعه با هدف بررسی میزان تأثیر خاک‌اره و سرشاخه درختان در کاهش کوبیدگی خاک مسیرهای چوب‌کشی و همچنین معرفی تیمار مناسب انجام شد.

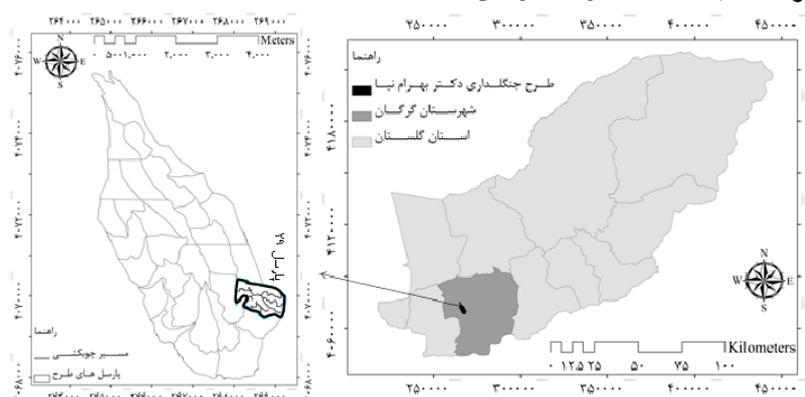
مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه، سری یک طرح جنگل‌داری دکتر بهرام‌نیا با وسعت ۱۷۱۳/۳ هکتار در جنوب غربی شهرستان گرگان است. این منطقه در موقعیت جغرافیایی $36^{\circ} 48' 06''$ تا $36^{\circ} 27' 27''$ عرض شمالی و $54^{\circ} 26' 26''$ تا $54^{\circ} 57' 24''$ طول شرقی قرار دارد (شکل ۱) و کمینه و بیشینه ارتفاع از سطح دریای آن به ترتیب ۲۱۰ و ۹۹۵ متر است. تیپ غالب این رویشگاه راش- ممرزستان است (Anonymous, 2007).

کمتر و بیشتر از ۲۰ درصد، از دو تیمار خاک‌اره با تراکم سبک (۷/۵ کیلوگرم در مترمربع) و تراکم سنگین (۱۷/۵ کیلوگرم در مترمربع) و یک تیمار شاهد (بدون پوشش محافظ) استفاده کردند و نتیجه گرفتند که تأثیر خاک‌اره در کاهش کوبیدگی خاک در پنج تردد اول رخ می‌دهد و با افزایش تردد نقش خاک‌اره تنها به جلوگیری از شیاری شدن مرتبط می‌شود. بیشتر مطالعات مذکور، درباره اثرات مخرب تردد اسکیدر بر خاک مسیرهای چوب‌کشی و اصلاح کوبیدگی خاک مسیر بعد از تردد بوده‌اند و در ارتباط با کاربرد تیمارهای حفاظت خاک و تأثیر آن بر خواص فیزیکی خاک مسیرهای چوب‌کشی در زمان تردد اسکیدر تحقیقات اندکی انجام شده است. حال آن‌که می‌توان عملکرد مخرب ماشین‌آلات چوب‌کشی بر خاک جنگل را در لحظه تردد با ایجاد پوشش حفاظتی یا حایل از جنس مازاد مقطوعات حاصل از قطع و استحصال درختان شامل سرشاخه‌ها، خاک‌اره، تراشه و خرده‌چوب و یا شاخه‌های خشبی خردشده بوته‌ها (مانند تمشک) کاهش داد (Wronski & Murphy, 1994; Wood *et al.*, 2003; Rab *et al.*, 2005).

فرضیات تحقیق این بود که با استفاده از تیمارهای

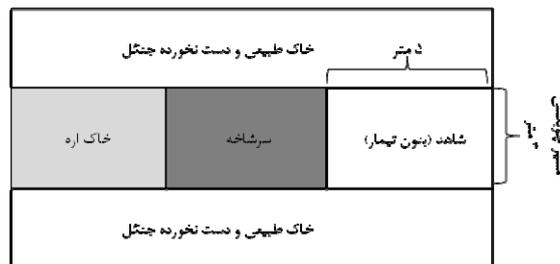

شکل ۱- منطقه و مسیر چوب‌کشی مورد مطالعه

سرشاخه، خاک‌اره (مسیر چوب‌کشی به حالت عادی) بر روی کوبیدگی خاک مسیر چوب‌کشی مورد آزمون قرار گرفت و سپس با مشخصات خاک جنگل (قطعه‌نمونه شاهد در فاصله ۱/۵ متری از تیمارها) مقایسه شد (شکل ۲).

روش پژوهش

در پژوهش پیش‌رو، قطعه‌نمونه‌های تحقیقاتی بر روی مسیر چوب‌کشی با شیب ۱۵ تا ۲۰ درصد و جهت غربی در نظر گرفته شد. در این قطعه‌نمونه‌ها، اثر دو تیمار

شکل ۲- نمایی شماتیک از نحوه پیاده‌سازی تیمارها در قطعه‌نمونه‌های آزمایشی

مقدار مواد پخش شده روی قطعه‌نمونه‌های تحقیقاتی ۱۰ کیلوگرم به ازای هر متر مربع بود (Akay et al., 2007). کمینه و بیشینه قطر سرشاخه‌ها به ترتیب سه و شش سانتی‌متر و کمینه و بیشینه طول آنها به ترتیب ۳۰ و ۷۰ سانتی‌متر بود. مقطوعات عمود بر جهت حرکت اسکیدر روی مسیر قرار داده شدند. خاک‌اره از گونه‌های راش

مقدار مواد پخش شده روی قطعه‌نمونه‌های تحقیقاتی ۱۰ کیلوگرم به ازای هر متر مربع بود (Akay et al., 2007). کمینه و بیشینه قطر سرشاخه‌ها به ترتیب سه و شش سانتی‌متر و کمینه و بیشینه طول آنها به ترتیب ۳۰ و ۷۰ سانتی‌متر بود. مقطوعات عمود بر جهت حرکت اسکیدر روی مسیر قرار داده شدند. خاک‌اره از گونه‌های راش

جدول ۱- مشخصات ذرات خاک‌اره به کاررفته در مسیرهای چوب‌کشی مورد مطالعه

درصد ذرات	اندازه الک (مش)
۳۳/۳۸	۲۰ و ۲۰<
۳۱/۲۱	۴۰
۱۵/۶۳	۶۰
۱۵/۷۸	> ۸۰ و ۸۰

برای پی بردن به اثر تیمارهای حفاظتی خاک، تعداد پنج نمونه خاک پس از تردد اول، ششم، دهم و شانزدهم اسکیدر توسط استوانه فولادی (قطر داخلی پنج سانتی‌متر و ارتفاع ۱۰ سانتی‌متر) از عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری و ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری محل عبور چرخ‌ها در هر قطعه‌نمونه برداشت شد. نمونه‌های خاک داخل کیسه‌های پلاستیکی برچسب‌دار قرار داده شده و به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه، ابتدا وزن تر نمونه‌ها توسط ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۱ گرم به دست آمد و سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد آون قرار گرفتند تا خشک شوند (Foth, 1984). در نهایت، به منظور تعیین درصد رطوبت، وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی، نمونه‌ها دوباره وزن شدند. آزمایشات چندعاملی در قالب طرح کامل تصادفی شامل عامل عمق نمونه‌برداری در دو سطح (صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰)، عامل حفاظتی خاک در دو تیمار (سرشاخه و خاک‌اره) و عامل تردد در چهار سطح (دو، شش، ۱۰ و ۱۶ تردد) به اجرا درآمد. در مجموع، اثر ۱۶ تیمار (ترکیب سطوح عوامل) با پنج تکرار بر متغیرهای وابسته رطوبت، وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی خاک بررسی شد. کلیه تجزیه و تحلیل‌های آماری در نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ انجام شد. برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون SNK استفاده شد (Zagumny, 2001). در این تحقیق از اسکیدر چرخ‌لاستیکی تاف برای چوب‌کشی استفاده شد. وزن بدون بار اسکیدر چرخ‌لاستیکی تاف E655 برابر با ۶/۶ تن بود. فصل چوب‌کشی در ماه‌های آبان و آذر بود و در این مسیرهای چوب‌کشی ۱۹۰۰ متر مکعب چوب راش، ممرز و انجیلی حمل شد.

عامل حفاظتی خاک در دو تیمار (سرشاخه و خاک‌اره)، عامل تردد در چهار سطح (دو، شش، ۱۰ و ۱۶ تردد) به اجرا درآمد. در مجموع، اثر ۱۶ تیمار (ترکیب سطوح عوامل) با پنج تکرار بر متغیرهای وابسته رطوبت، وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی خاک بررسی شد. کلیه تجزیه و تحلیل‌های آماری در نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ انجام شد. برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون SNK استفاده شد (Zagumny, 2001). در این تحقیق از اسکیدر چرخ‌لاستیکی تاف برای چوب‌کشی استفاده شد. وزن بدون بار اسکیدر چرخ‌لاستیکی تاف E655 برابر با ۶/۶ تن بود. فصل چوب‌کشی در ماه‌های آبان و آذر بود و در این مسیرهای چوب‌کشی ۱۹۰۰ متر مکعب چوب راش، ممرز و انجیلی حمل شد.

نتایج

تیمارهای سرشاخه و خاک‌آاره بر وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی خاک اثر متقابل معنی‌دار داشتند. اثرات متقابل سه عامل تیمارهای حفاظتی (سرشاخه و خاک‌آاره)، عمق خاک و تعداد تردد نیز بر وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی خاک معنی‌دار بود (جدول ۲).

اثرات جداگانه تعداد تردد، عمق خاک، تیمارهای سرشاخه و خاک‌آاره بر وزن مخصوص ظاهری، تخلخل و رطوبت خاک معنی‌دار بود. عامل‌های تعداد تردد و تیمارهای سرشاخه و خاک‌آاره و همچنین عمق خاک و

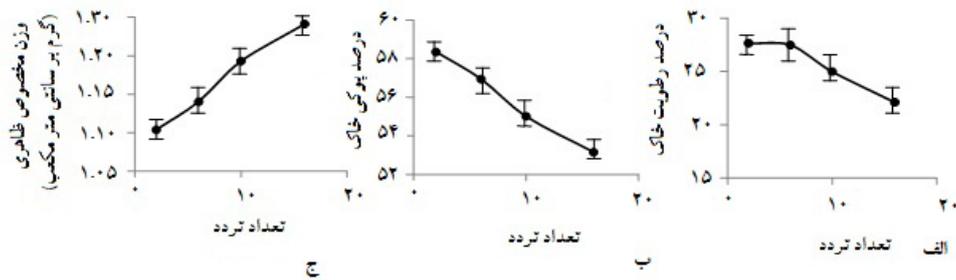
جدول ۲- تجزیه واریانس متغیرهای عامل بر وزن مخصوص ظاهری، درصد پوکی خاک و درصد رطوبت

مقدار F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	درجه آزادی	تیمار	پارامتر
۱۳/۰۹***	۰/۰۷۹	۰/۲۳۶	۳	تعداد تردد	وزن مخصوص ظاهری
۲۶/۰۱***	۰/۱۵۶	۰/۳۱۲	۲	تیمار حفاظتی	
۲۹/۶۹***	۱/۳۲۱	۱/۳۲۱	۱	عمق خاک	
۳/۰۴*	۰/۰۱۸	۰/۱۱	۶	تعداد تردد × تیمار حفاظتی	
۱/۳۵ ^{NS}	۰/۰۰۸	۰/۰۲۴	۳	تعداد تردد × عمق خاک	
۳/۸*	۰/۰۲۳	۰/۰۴۶	۲	تیمار حفاظتی × عمق خاک	
۳/۲۱**	۰/۰۱۹	۰/۱۱۶	۶	تیمار حفاظتی × عمق خاک × تعداد تردد	
۱۳/۰۲***	۱۱۱/۶۳۸	۳۳۴/۹۱۳	۳	تعداد تردد	درصد پوکی
۲۵/۹۳***	۲۲۲/۰۶۶	۴۴۴/۱۳۲	۲	تیمار حفاظتی	
۲۰/۷۲***	۱۸۹۰/۵۵۷	۱۸۹۰/۵۵۷	۱	عمق خاک	
۳/۱۱**	۲۶/۶۱۷	۱۵۹/۷۰۵	۶	تعداد تردد × تیمار حفاظتی	
۱/۳۵ ^{NS}	۱۱/۵۳۸	۳۴/۶۱۳	۳	تعداد تردد × عمق خاک	
۳/۷۷*	۳۲/۲۹۷	۶۴/۵۹۴	۲	تیمار حفاظتی × عمق خاک	
۳/۲۴**	۲۷/۷۸۵	۱۶۶/۷۱۲	۶	تیمار حفاظتی × عمق خاک × تعداد تردد	
۷/۰۱***	۱۵۸/۹۷	۴۷۶/۹۲۳	۳	تعداد تردد	رطوبت خاک
۲۰/۳۸***	۴۶۱/۹۷	۹۲۳/۹۴	۲	تیمار حفاظتی	
۲۰/۲۱***	۴۵۸/۰۳۱	۴۵۸/۰۳۱	۱	عمق خاک	
۳/۷۶**	۸۵/۱۹۹	۵۱۱/۱۹۶	۶	تعداد تردد × تیمار حفاظتی	
۱/۰۶ ^{NS}	۲۴/۰۶۳	۷۲/۱۹	۳	تعداد تردد × عمق خاک	
۱/۳۹ ^{NS}	۳۱/۴۶۲	۶۲/۹۲۵	۲	تیمار حفاظتی × عمق خاک	
۰/۴۵ ^{NS}	۱۰/۱۴۶	۶۰/۸۷۹	۶	تیمار حفاظتی × عمق خاک × تعداد تردد	

*** معنی‌دار در سطح ۹۹/۹ درصد، ** معنی‌دار در سطح ۹۹ درصد، * معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد و ^{NS} غیرمعنی‌دار

خاک افزایش یافت (شکل ۳-ج). با رسیدن تعداد تردد به ۱۶، می‌توان بیان کرد که آهنگ افزایش وزن مخصوص ظاهری خاک کاهش پیدا کرده است.

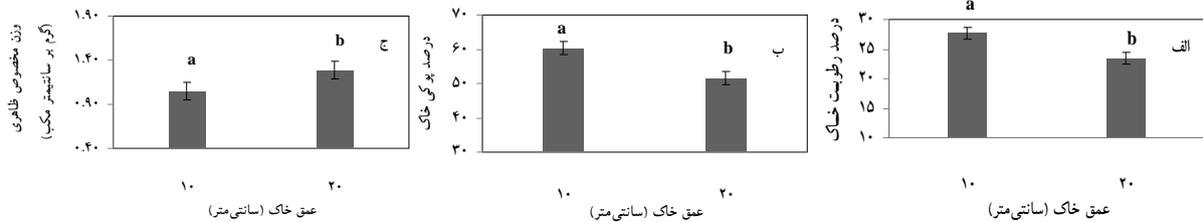
نتایج نشان داد که در هر دو عمق، درصد رطوبت و پوکی خاک با افزایش تعداد تردد اسکیدر روی خاک لخت (تیمار نشده) مسیر چوب‌کشی به‌طور معنی‌داری کاهش یافت (شکل ۳- الف و ۳- ب)، درحالی‌که وزن مخصوص ظاهری

شکل ۳- رابطه بین تردد اسکیدر چرخ لاستیکی با (الف) درصد رطوبت، (ب) درصد پوکی و (ج) وزن مخصوص ظاهری خاک

ب)، درحالی‌که وزن مخصوص ظاهری خاک در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری به‌طور معنی‌داری بیشتر از عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری بود (شکل ۴-ج).

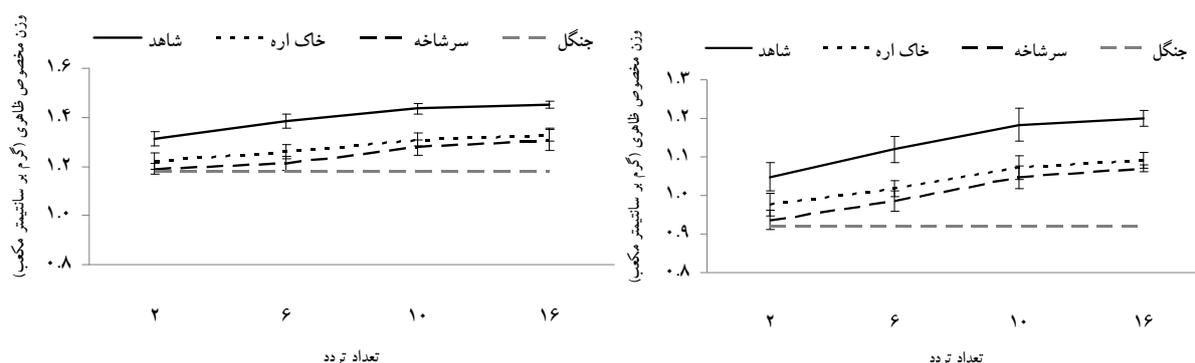
همان‌طور که در شکل ۴ مشاهده می‌شود، درصد رطوبت و پوکی خاک در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری کمتر از عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری به‌دست آمد (شکل ۴-الف و ۴-ب).

شکل ۴- تأثیر عمق خاک بر متغیرهای (الف) درصد رطوبت، (ب) درصد پوکی و (ج) وزن مخصوص ظاهری خاک

مکعب برآورد شد. با به‌کارگیری لایه حفاظتی خاک‌اره روی مسیر، مقدار وزن مخصوص ظاهری خاک در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری و در تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم به‌ترتیب به ۰/۹۸، ۱/۰۲، ۱/۰۷ و ۱/۰۹ گرم بر سانتی‌متر مکعب رسید. این ارقام در تیمار سرشاخه و برای عمق و تردهای یادشده به‌ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۸، ۱/۰۵ و ۱/۰۷ گرم بر سانتی‌متر مکعب به ثبت رسید که نشان از عملکرد بهتر این تیمار در کاهش کوبیدگی خاک داشت. در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری خاک لخت مسیر، وزن مخصوص ظاهری برای تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم به‌ترتیب ۱/۳۸، ۱/۴۳، ۱/۴۵ و ۱/۴۵ گرم بر سانتی‌متر مکعب به‌دست آمد (شکل ۵).

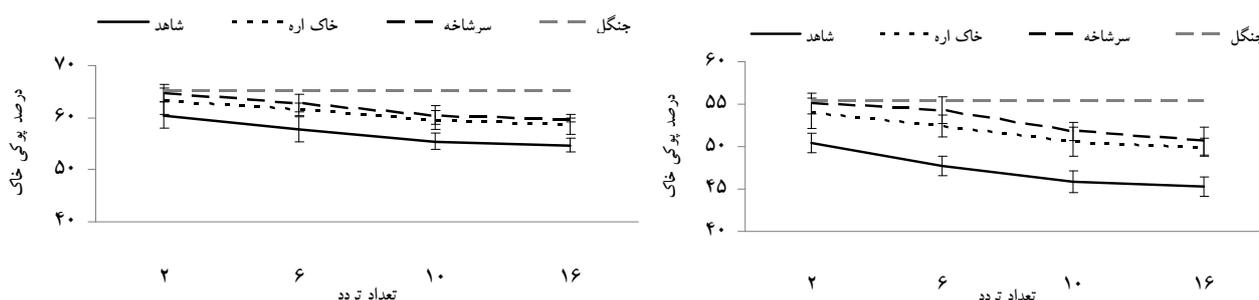
نتایج نشان داد که تیمار سرشاخه در هر دو عمق صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری بهتر از تیمار خاک‌اره توانست از خاک مسیرهای چوب‌کشی در برابر کوبیدگی محافظت کند و درواقع نمودار تغییرات وزن مخصوص ظاهری خاک در تیمار سرشاخه به نمودار عرض از مبدأ وزن مخصوص ظاهری خاک طبیعی و دست‌نخورده جنگل نزدیکتر بود. وزن مخصوص ظاهری خاک طبیعی جنگل در عمق صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری به‌ترتیب ۰/۹۲ و ۱/۱۸ گرم بر سانتی‌متر مکعب برآورد شد. در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری خاک لخت مسیر (بدون تیمار)، وزن مخصوص ظاهری خاک در تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم به‌ترتیب ۱/۰۵، ۱/۱۲، ۱/۱۸ و ۱/۲ گرم بر سانتی‌متر

شکل ۵- رابطه تعداد تردد و تیمارهای حفاظتی با وزن مخصوص ظاهری در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

تیمار شده با سرشاخه (۵۷/۴۴ درصد پوکی) و خاک‌آاره (۵۶/۲۴ درصد) بیشتر از درصد پوکی خاک لخت مسیر (۵۲/۲۰ درصد) و کمتر از درصد پوکی خاک جنگل (۶۵/۲۸ درصد) بود (شکل ۶).

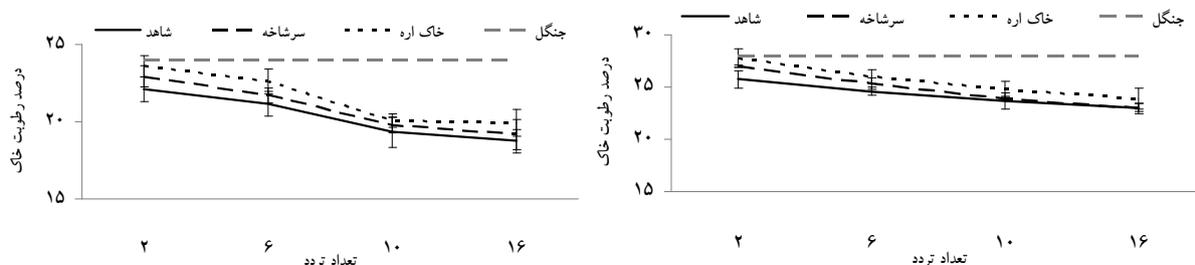
با به‌کارگیری خاک‌آاره، مقدار وزن مخصوص ظاهری خاک در ترددهای یادشده به ترتیب به ۱/۲۶، ۱/۳۱، ۱/۳۲ و ۱/۳۱ گرم بر سانتی‌متر مکعب و با به‌کارگیری سرشاخه به ۱/۲۱، ۱/۲۸، ۱/۳۱ و ۱/۳۱ گرم بر سانتی‌متر مکعب رسید. همچنین در هر دو عمق، درصد پوکی خاک مسیرهای

شکل ۶- رابطه تعداد تردد و تیمارهای حفاظتی با درصد پوکی خاک در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

تیمارهای دیگر توانست رطوبت خاک مسیرهای چوب‌کشی را حفظ کند. با افزایش تعداد تردد، از مقدار رطوبت خاک مسیرهای چوب‌کشی کاسته شد (شکل ۷).

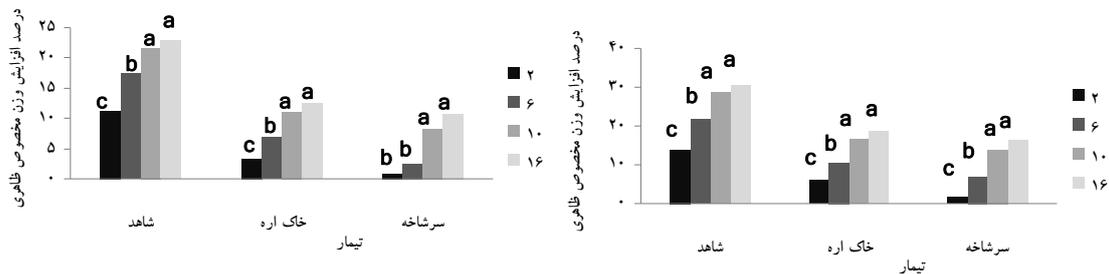
میانگین رطوبت خاک در زمان مطالعه و در عمق صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری خاک جنگل به ترتیب ۲۸ و ۲۴ درصد بود. نتایج نشان داد که تیمار خاک‌آاره بیشتر از

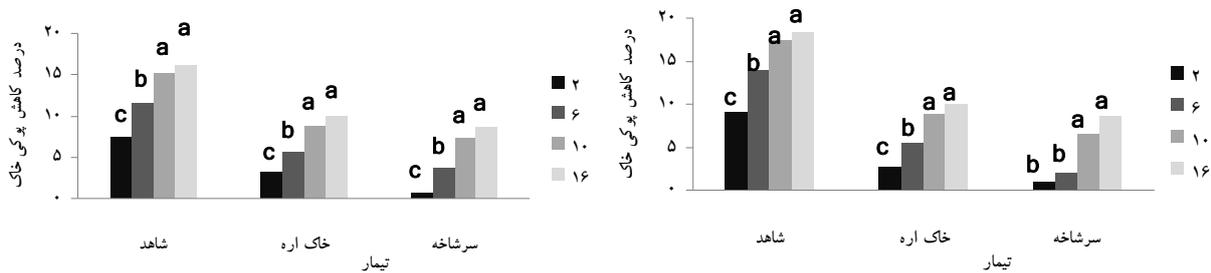
شکل ۷- رابطه تعداد تردد و تیمارهای حفاظتی با درصد رطوبت خاک در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

درصد پوکی خاک در عمق صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری مشاهده شد (شکل ۹). در هر دو عمق خاک لخت مسیر چوب‌کشی، افزایش وزن مخصوص ظاهری (نسبت به خاک جنگل) از تردد ششم بیشتر از ۱۵ درصد بود. در مسیر تیمار شده با خاک‌اره، افزایش کوبیدگی از تردد دهم و در مسیر تیمار شده با سرشاخه در تردد شانزدهم به بیشتر از ۱۵ درصد رسید و این افزایش تنها در عمق صفر تا ۱۰ سانتی متری مشاهده شد.

در مقایسه با خاک جنگل، بیشترین افزایش کوبیدگی به مقدار ۱۳/۹۱ درصد در عمق صفر تا ۱۰ سانتی متری و در تردد دوم روی مسیر تیمار نشده (شاهد) اتفاق افتاد. همچنین، کمترین میزان افزایش کوبیدگی به مقدار ۰/۸۵ درصد در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری و در تردد دوم روی مسیر تیمار شده با سرشاخه مشاهده شد. در تمامی تیمارها بعد از تردد دهم، افزایش تعداد تردد، دیگر تأثیر معنی‌داری بر کوبیدگی خاک نداشت (شکل ۸). مشابه این نتیجه در مورد

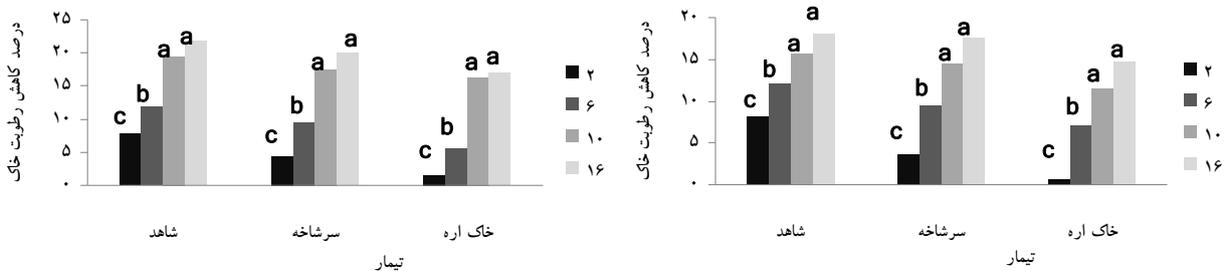
شکل ۸- درصد افزایش وزن مخصوص ظاهری در ترددها و تیمارهای مختلف در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

شکل ۹- درصد کاهش پوکی خاک در ترددها و تیمارهای مختلف در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

کمترین درصد کاهش رطوبت خاک در عمق صفر تا ۱۰ سانتی متری و در تردد دوم روی مسیر تیمار شده با خاک‌اره مشاهده شد (شکل ۱۰).

در مقایسه با خاک جنگل، بیشترین درصد کاهش رطوبت خاک در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری و در تردد دهم روی مسیر تیمار شده با خاک‌اره اتفاق افتاد. همچنین

شکل ۱۰- درصد کاهش رطوبت خاک در ترددها و تیمارهای مختلف در عمق صفر تا ۱۰ (راست) و ۱۰ تا ۲۰ سانتی متری (چپ)

بحث

مقایسات انجام شده در پژوهش پیش‌رو نشان داد که وزن مخصوص ظاهری، درصد پوکی و رطوبت خاک در تردها، تیمارهای حفاظتی و دو عمق خاک اختلاف معنی‌داری داشتند. این نتایج منطبق با یافته‌های پژوهش‌های دیگر (Han *et al.*, 2005; Gerasimov & Katarov, 2010) و (Akay *et al.*, 2007) است. در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری خاک لخت مسیر، وزن مخصوص ظاهری خاک در تردهای دوم، ششم، دهم و شانزدهم روند صعودی نشان داد. این روند در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری نیز به ثبت رسید. Solgi و Naghdi (۲۰۱۴) به نتایج مشابهی در این مورد دست یافتند. آنها مشاهده کردند که وزن مخصوص ظاهری خاک در تردهای سوم، هشتم، سیزدهم و بیشتر از سیزدهم اسکیدر چرخ‌لاستیکی از کمینه ۱/۰۹ گرم بر سانتی‌متر مکعب به بیشینه ۱/۴۶ گرم بر سانتی‌متر مکعب رسید. Solgi و Najafi (۲۰۱۴) این موضوع را در سه عمق صفر تا ۱۰، ۱۰ تا ۲۰ و بیشتر از ۲۰ سانتی‌متر مشاهده کردند.

سرشاخه و خاک‌اره از جمله مصالح پوششی بودند که در پژوهش پیش‌رو مورد استفاده قرار گرفتند. این مصالح کوتاه‌مدت با مواد آلی لایه‌های سطحی خاک و مواد معدنی لایه‌های زیرین ترکیب شده و با تأثیرگذاری بر رژیم حرارتی خاک موجب افزایش سرعت خشک شدن خاک می‌شوند. ضمن اینکه این تیمارها سبب کاهش کوبیدگی، تسریع در تهویه خاک، افزایش تنوع و توسعه پوشش گیاهی می‌شوند (Wronski & Murphy, 1994; Rab *et al.*, 2005; Gerasimov & Katarov, 2010). بعد از تردد دهم، افزایش تعداد تردد، دیگر تأثیر معنی‌داری بر افزایش کوبیدگی خاک نداشت که با نتایج پژوهشگران دیگر (Hutchings *et al.*, 2002; Solgi & Najafi, 2014;) (Soltanpour & Jourgholami, 2013) هم‌خوانی دارد. همچنین، اثرات متقابل سه عامل تیمار، عمق خاک و تعداد تردد نیز بر وزن مخصوص ظاهری و درصد پوکی خاک در

سطح احتمال ۹۹ درصد معنی‌دار بود. در این بررسی علاوه بر سرشاخه از خاک‌اره به دست آمده از استحصال درختان قطع شده نیز برای حفاظت از مسیرها استفاده شد و نتایج نشان داد که کمترین درصد کاهش رطوبت خاک نیز مربوط به تیمارهای خاک‌اره در عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری بود. در مواردی که حفظ رطوبت خاک دارای اهمیت زیاد باشد، استفاده از این ماده مناسب است.

از نتایج دیگر پژوهش پیش‌رو، کوبیدگی بیشتر خاک در عمق ۱۰ تا ۲۰ سانتی‌متری نسبت به عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری در اثر تردد اسکیدر بود. این نتیجه همسو با نتایج Han و همکاران (۲۰۰۵) و Akay و همکاران (۲۰۰۷) است. استفاده از سرشاخه درختان به‌عنوان تیمار حفاظتی مسیرهای چوب‌کشی سبب شد تا آهنگ افزایش کوبیدگی خاک کند شده و تا تردد شانزدهم به آستانه مضر نرسد، اما از تردد شانزدهم، وزن مخصوص ظاهری خاک از حد ۱۵ درصد بیشتر شد که به همین دلیل لازم است از تردهای اضافی جلوگیری شود. در همه شدت‌های تردد، بیشترین درصد افزایش وزن مخصوص مربوط به عمق صفر تا ۱۰ سانتی‌متری خاک و محل رد چرخ ماشین بود. این یافته با نتایج تحقیق Jourgholami و Goleij (۲۰۱۳) مطابقت دارد.

نتایج پژوهش پیش‌رو نشان داد که با افزایش تعداد تردد، از درصد رطوبت خاک مسیر چوب‌کشی کاسته شد. این یافته با نتایج تحقیقات Solgi و Najafi (۲۰۱۴) مطابقت دارد. این روند کاهش در تیمار خاک‌اره کندتر از تیمار سرشاخه بود. خاک‌اره به‌عنوان یک لایه می‌تواند نقش مهمی در حفظ رطوبت خاک داشته باشد که پیرو آن می‌تواند باعث کمتر آسیب دیدن خاک و میکروارگانیسم‌های آن شود. نتایج پژوهش پیش‌رو لزوم رعایت نکات مهم از جمله استفاده از مصالح پوششی در مسیرهای چوب‌کشی و عدم عبور اسکیدر از نقاط دارای خاک‌های حساس را ثابت می‌کند. درضمن، لازم است نهایت دقت و بررسی زمینی انجام شود که از ایجاد مسیرهای غیرضروری و اضافی در

- 32: 484-493.
- Erdas, O., 2001. The effects of using skidders logging operations on mechanical properties of the soil and their biological consequences. *Nature, Agriculture and Forestry Journal*, 17(1): 1-13.
 - Ezzati, S., Najafi, A. and Hosaini, V., 2009. Evaluation of soil compaction and its impact on the ecological potential ten years after forest operation (case study: Nekachoob forest). The 3th National Conference of Forest. Karaj, 12-14 May 2009: 9p (In Persian)
 - Ezzati, S., Najafi, A., Rab, M.A. and Zenner, E.K., 2012. Recovery of soil bulk density, porosity and rutting from ground skidding over a 20-year period after timber harvesting in Iran. *Silva Fennica*, 46(4): 521-538.
 - Foth, H.D., 1984. *Fundamentals of Soil Sciences*. John Wiley and Sons INC, New York, 631p.
 - Gerasimov, Y. and Katarov, V., 2010. Effect of bogie track and slash reinforcement on sinkage and soil compaction in soft terrains. *Croatian Journal of Forest Engineering*, 31(1): 35-45.
 - Grace, J.M., Skaggs, R.W. and Cassel, D.K., 2006. Soil physical changes associated with forest harvesting operations on an organic soil. *Soil Science Society of America Journal*, 70: 503-509.
 - Han, H., Dumroese, D., Han, S. and Tirocke, J., 2005. Effect of slash, machine passes, and soil wetness on soil strength in a cut-to-length harvesting. *International Journal of Forest Engineering*, 38:11-12.
 - Hutchings, T.R., Moffat, A.J. and French, C.J., 2002. Soil compaction under timber harvesting machinery: a preliminary report on the role of brush mats in its prevention. *Soil Use and Management*, 18(1): 34-38.
 - Jourgholami, M. and Goleij, A., 2013. Environmental effects of skidding operation on soil disturbances and infiltration in Kheyrud forest. *Environment researches*, 4: 8.55-64.
 - Kolka, R.K. and Smidt, M.F., 2004. Effects of forest road amelioration techniques on soil bulk density, surface runoff, sediment transport, soil moisture and seedling growth. *Forest Ecology and Management*, 202: 313-323.
 - Moradmand Jalali, A., Lotalain, M., Hosainin, S.A. and Naghdi, R., 2010. Effect of transportation on traditional methods (the mule)

جنگل خودداری شود تا اثرات منفی ناشی از چوب‌کشی بر جنگل به کمترین مقدار برسد.

References

- Anonymous., 1998. Rainbow Family National Gathering Final Report. 23p
- Anonymous., 2007. Forest management plan of Shast Kolateh forest, district one. Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, 517p (In Persian).
- Agherkakli, B., Najafi, A., Sadeghi, S.H. and Zenner, E., 2014. Mitigating effects of slash on soil disturbance in ground-based skidding operations. *Scandinavian Journal of Forest Research*, 2(5): 499-505.
- Akay, A.E., Yuksel, A., Reis, M. and Tutus, A., 2007. The impacts of ground-based logging equipment on forest soil. *Polish Journal of Environmental Studies*, 16(3): 371-376.
- Arya, H., Rafatnia, N., Najafi, A., Habashi, H. and Gilanipoor, N., 2014. Soil compaction rate caused by steel tracked skidder traffic in two skidding directions (case study: Soordar Vatashan in Nour city). *Journal of Forest Sustainable Development*, 1(1): 1-14 (In Persian).
- Brais, S., 2001. Persistence of soil compaction and effects on seedling growth in northwestern Quebec. *Soil Science Society of America Journal*, 65: 1263-1271.
- Da Silva, A.P., Imhoff, S. and Kay, B., 2004. Plant response to mechanical resistance and air-filled porosity of soils under conventional and no-tillage system. *Science Agriculture*, 61(4): 451-456.
- Darrigo, M.R., Venticinque, E.M. and Santos, M.D., 2016. Effects of reduced impact logging on the forest regeneration in the central Amazonia. *Forest Ecology and Management*, 360: 52-59.
- Dvorak, J. and Novak, L., 1994. *Soil Conservation and Silviculture*. Elsevier Science Publication, 396p.
- Engelaar, W. and Yoneyama, T., 2000. Combined effects of soil water logging and compaction on rice (*Oryza sativa* L.) growth, soil aeration, soil N transformations and N discrimination. *Biology and Fertility of Soils*,

- Management Series, Western Australia, 146p.
- Solgi, A. and Najafi, A., 2014. The impacts of ground-based logging equipment on forest soil. *Journal of Forest Science*, 60(1): 28-34.
 - Soltanpour, S.H. and Jourgholami, M., 2013. Soil bulk density and porosity changes due to ground-based timber extraction in the Hyrcanian Forest. *Notulae Scientia Biologicae*, 5(2): 263-269.
 - Wronski, E.B. and Murphy, G., 1994. Responses of forest crops to soil compaction. In: Soane, B.D. & Ouwerkerk, C. van (eds.). *Soil compaction in crop production*. Elsevier, Amsterdam, p. 317-342.
 - Wood, M.J., Carling, P.A. and Moffat, A.J., 2003. Reduced ground disturbance during mechanized forest harvesting on sensitive forest soils in the UK. *Forestry*, 76(3): 345-361.
 - Zagumny, M., 2001. *The SPSS Book: A Student Guide to the Statistical Package for the Social Sciences*. Writers Club Press, 115p.
 - and industrial (skidder) on forest soil. *Journal of Environmental Science and Technology*, 12(4): 83-91.
 - Naghdi, R. and Solgi, A., 2014. Effects of skidder pass and slope on soil disturbance in two soil water contents. *Croatian Journal of Forest Engineering*, 35(1): 73-80.
 - Najafi, A., Arya, H., Guilanipour, N., Rafatnia, N. and Habashi, H., 2011. Comparison of the soil compaction at two longitudinal slope classes after passes of crawler skidder Zetor. *Journal of Iranian Natural Ecosystems*, 2: 83-92 (In Persian).
 - Rab, M.A., Bradshaw, F.J., Campbell, R.G. and Murphy, S., 2005. Review of factors affecting disturbance, compaction and trafficability of soils with particular reference to timber harvesting in the forests of south-west Western Australia. SFM Technical Report No. 2, Published by Department of Conservation and Land Management, Sustainable Forest

The effects of slash and sawdust on reducing soil compaction on skid trails

A. Parsakhoo¹, M. Mostafa^{*2} and A.A.M.A. Pourmalekshah³

1- Assistant Prof., Faculty of Forest Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

2*- Corresponding author, Ph.D. Student, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran. E-mail: mohsenmstf@gmail.com

3- Ph.D. Student, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

Received: 23.04.2016

Accepted: 06.09.2016

Abstract

Skidding logs from stump to depot areas is the most important part of ground-based logging operations, which often leads to an increase in soil bulk density and decrease in soil porosity. In this study, woody slash and sawdust treatments with a weight of 10 kg m⁻² were used to decrease soil compaction on skid trails during the trips of rubber-tired skidder Tof E655 in compartment of 29 in Bahramnia forestry plan in Gorgan, Golestan province. Soil samples were collected by steel cylinder from 0-10 and 10-20 cm soil depths after 2th, 6th, 10th and 16th skidder trips on treated and control plots. Bulk density, porosity percentage and moisture content were measured in laboratory. Results showed the soil bulk density of 1.05, 1.12, 1.18 and 1.2 g cm⁻³ at the depth of 0-10 cm in bare soil after two, six, ten and sixteen trips. On trails treated by sawdust protective layer, the soil bulk densities were 0.98, 1.02, 1.07 and 1.09 g cm⁻³. These values for slash treatment were 0.64, 0.98, 1.05 and 1.07 g cm⁻³, respectively. The soil bulk densities after two, six, ten and sixteen trips were 1.31, 1.38, 1.43 and 1.45 g cm⁻³ at the depth of 10-20 cm in bare soil. By using sawdust these values decreased to 1.22, 1.26, 1.31 and 1.32 g cm⁻³, whereas the use of slash resulted in 1.18, 1.21, 1.28 and 1.31 g cm⁻³, respectively. The results indicated better performance of slash treatment in reducing soil compaction compared to sawdust treatment. Moreover, soil porosity at the both depths of treated plots by woody slash was more than that of other treatments and was near to forest soil porosity. Furthermore, sawdust treatments could more retain the soil moisture compared to slash treatment. Using coverage material in skid trails was concluded to reduce of destructive effects of skidder transport.

Keywords: Bulk density, porosity, rubber-tired skidder, soil protective treatments.